

## Lestrabókin: Livandi vatn

Á alheimskvinnu biðidegnum í KFUK kom frá María Eide Petersen og forerdi mærlastrabókina hjá sér, hessa bók, sum hon hefur savnað, umsett og givið út.

Tá eg so um kvöldið setti meg við bókina, var eg bein-anvegin hugtikin; bókina er snotulig, navnið avbera væl valt: livandi vatn, fremst í bókini standa orðini frá Jóhs. 4,10: Um tú kendi Guds gávu, og hvør hann er, sum sigur við teg: Gev mær at drekka, tá mundi tú biðið hann, og hann hevði givið tær livandi vatn.

Bókin er ognad Funnings kirkju, bæði hetta og bókina sjálv vísa kærleikan, María hevur til kirkjuna.

Lestrarnir eru flestir danskir, nakrir norskir eru.

Við byrjan av bókini merk-ir ein beinanvegin, hvussu heppin María hevur verið við týðingini, eitt ógvuliga lætt-lisið mál, men samstundis gott føroyskt, og tá tú hevur lisið lestrararnar, kanst tú leggja aftrat, hvussu væl hesir eisini eru valdir.

Alt kirkjufólkið kann fegnast um bókina, og serliga okkara mongu kirkjum, har lestur verður lísín, má hon verða ein kærkomin gáva.

### Áhugaverd gudstænasta í Havnar kirkju á boðannardag Mariu

Henda sunnudag fór prestur ikki upp á predikustólin, men kom fram á kórsgátuna og fortald frá nýggju lestrabókini. Tað vóru góð orð um bókina og Mariu Eide Petersen, sum hevði gjørt hetta stóra arbeið.

Aftaná at hava lýst týðningin av deknatenastu okkara, las deknurinn lestin til dagin.

Vakrari kundi kirkjan ikki taka ímóti lestrabókini.

### Samrøða við Marie Eide Petersen

Í Tingakrossi, Dagblaðnum og Norðlýsinum hava verið um-mæli av lestrabókini, avbera vælskrivað og vællýst, og valdi eg so ístaðin at fara at hava samrøðu við Mariu, eisini tí eg fegin vildi vita, hvør or-søkin var til, at hon fór undir hetta arbeiði og í vikuni sat eg so í hugnaligu stovu henn-ara við vøkrum málningum og tekningum á bróstinum og hópur av bókum.

Sum øll kunnugt hevur Ma-ria Eide Petersen verið lærar-inna í Funningi, og áðrenn vit fóru undir spurningarnar, spældi hon eitt band fyri mærlav morgunsanginum í skúla hennara. Fyrst sungu børnini ørindi av Gøtu Trónða umsett Mikkjal á Ryggi:

*Gívnir eru eingar góðir,  
Ganga ei eg eina má, Ferðum  
mánum fylgja fróir Fagrir egl-  
ar Guði frá; Biðið bøn eg, fyri  
Krist Bera mína bøn teir vist;  
Syngi sálm eg Guð at æra,  
Sær hann til mín lut at varða.*

Faðirvár varð biðið í felag, og til seinast varð sungin trú-arjántanin.

Einn rík og talandi byrjan av degnum.

So spurningarnir

— Hvussu bar tað til, at tú fyrst undir at geva út eina lestrabók?

— Jú, sigur María, tað fyr-sta var, at eg umsetti ein lest-

ur av Arhus biskuppi, Kaj Jensen, Tidsfristen udløber, hildin nýggjársdag, stutt áðrenn hann doyði.

Henda lestin gav eg Funn-ings kirkju, síðan umsetti eg lestrar til hogtíðirnar, allar til somu kirkjuna.

Lestrarnar sendi eg til Brim nes, táverandi Eiðis prest, prestur ræður jú fyri, hvat li-sið verður í kirkjuni.

Síðan stuðlaði Brimnes mærl til at halda áfram við umset-ingini. Í 1969 gjørdi eg eina roynd við lestrunum til teir 4 sunnudagarnar í advent og í 1970 umsetti eg lestrararnar til dimbuldagavíkuna til og við 2. sunnudegi eftir páskir og sendi teir til allar prestarnar. Hesi tóku ógvuliga væl ímóti teimum og somuleiðis kirkju-fólkið, sum sendu mær eina samsýning, og tá eg at enda hevði tilfar til bókina, eg helt jú áfram við umsetingini, kun-di eg nýta henda pening til masknskrivan av øllum tilfar-inum.

— Hvussu leingi hevur tú havt um bókina?

María: Sum sagt vóru nak-ir lestrar til, men eg kann siga, at eini tvey ár havi eg havt størsta arbeiðið, mest tað seinna.

Eg kann klára 2 lestrar um vikuna, men tað var nóg so stríggjið, so tað bleiv til 1 um vikuna.

— Var tað ikki stórt arbeið at velja millum lestrararnar?

María: Sjálvandi var tað nóg av lesa, men tað var ikki heilt lætt at skaffa til vega lestrar, teir skuldu jú vera til somu tekstarið, so við hvørt tørvandi tilfar.

Ein prest, Geil í Gamle Ha-derslev, havi er persónliga biðið um lestrar.

### Bókin liðug á várí 1971

— Og 3 prestar hava kannað

lestrararnar og góðtikið teir?

María smilist: Ja, eg bleiv ikki afturrikin, sum vit søgdu fyrr, tá onkur ikki dugdi nóg mikið av barnalærdóminum til at verða konfirmerað.

Ætlanin var at fáa bókina út til jóla, men tað bleiv ikki, ístaðin varð tað í fostuni.

Viðvíkjandi tí at fáa bókina út, eri eg bispinum ógvuliga takksom, tí hevði hann ikki verið so beinasamur, hevði bókina ikki sett dagsins ljós í bræði; bókhandlarnir kundu ikki geva hana út, og eg ven-di mærl sum tú fatar til bispin um hetta, og tók hann so eina standandi væl ímóti mærl og fyrireikaði innsavnan í øllum kirkjunum í Føroyum til hetta endamáli.

### Funningskirkja og skúli

— Bókin er ognad Funnings-kirkju?

— Í 35 ár havi eg verið lærarinna har í bygdini, og tað eru ikki 35 dagar, og har føli eg meg mest at hoyra til og mærl leingist mangar ferðir at siggja steinarnar aftur.

— Og Funnings kirkju ert tú góð við?

— Ja, hugurin leitar ofta hagar, serliga jóla- og nýggj-árskvöld við teimum livandi ljósunum og øllum hugnanum.

Eitt kann eg siga tær, at longu í 30'unum sungu vit hesi kvöld føroyskar sálmar og kanst tú gita, teir vóru hondskrivaðir.

Eg dikteraði børnunum í elsta klassa teir, soleiðis fingi vit tey eintøk við høvdu brúk fyri og eg seymaði ørkinu sam-an.

Eg gav altíð børnunum eitt sálmaorindi fyri um vikuna, men flest øll lærdu seg allan sálmin, tí børnini dámar væl at læra uttanat. Leygardag høvdu vit tann sið at sálmar-

nir, sum sipaðu til evangelið, ið lisið varð sunnudagin.

Mærl hevur altíð dánt væl sang, vit høvdu so góðan sang lærara harúti (i Nólsoy) Hanus Kongsstovu, hann legði ser so eina við at læra okkum, eisini allar nýggjar sálmar, sum komu, og eitt instrument við einum streingi hevði hann.

Eg mátti biðja um loyvi at hoyra Funningsbørn syngja eina ferð aftrat. Avbera hug-takandi.

Skúlin hevði 3 flokkar og øll tær vanligu lærugreinirnar.

Leygardag høvdu vit um-framt sang, eisini træsmið og hondarbeiði.

Eg læt dreingirnar læra at stoppa ser eitt hol aftur, bregða og flætta slíðrabond og hosubond, og tóltráðabond, og teir dugdu eisini at binda og onkur at brodera.

Eisini hevði eg ungdoms-sloyst um kvöldarnar. Vit gjor-du kurvamøblar, rammaðu bí-løtini og eg lærði tey at zinka t. d. útróðrarskrín og kuffert.

Hvørt nýggjárskvöld høvdu vit basar til kirkjuna. Onki oyra er latið uttan ifrá til Funnings kirkju.

Í samband við basarin høv-du vit sjónleik.

### Deknur

María, eg havi hoyrt okkurt um, at tú hevur verið deknur?

Tá ið Marius, deknur, barst frá, bað hann meg lesa, hann var bátasmiður og ofta úti um bygdirnar og smíðaði.

Einaferðina hitti hann í Havn Dahl, próst, og spurdi hesin, hvør las fyri hann. Jú, María las.

Og prósturinn svaraði: Tað bar saktans tili, og glaður var Marius.

Eg takki hesi háttmætaðu og visu kvinnu við teim ríku evninum fyri samrøðuna og Framhald á síðu 4

## Frystur agnmakrelur

Vit hava nakað av góðum agnmakreli, frystur umborð á Ísborg

Prísur av goymslu í Kollafirði kr. 1,50 pr. kilo

Vendið tykkum til Petur Háberg, tlf. 12500 og 12025 í Havn ella til Í.F Borgsild, tlf. 96 í Kollafirði

PARTAFELAGIÐ HVALNES